

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/64/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317212332
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4317212332.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Pogranovej a sudcov JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: S. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. Q., A. XXX/XX, zastúpená: JUDr. Danicou Sitárovou, advokátkou, so sídlom Levice, Nám. Hrdinov 13, proti žalovanému: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bratislava, Bajkalská 30, IČO: 31 335 004, o určenie neplatnosti zmluvy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 9Csp/187/2017-141 zo dňa 09. novembra 2018, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalobkyni voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorého nároku rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Levice ako súd prvej inštancie určil, že zmluva o stavebnom sporení číslo 2871137706 zo dňa 06.11.2014 a zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo 287137108 z 26.11.2014 sú neplatné (I. výrok). Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, ktorú je povinný zaplatiť žalobkyni žalovaný (II. výrok) a o výške náhrady trov konania si vymienil rozhodnúť samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (III. výrok). Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil s poukazom na § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 37 ods. 1, § 39, § 40 ods. 1, 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“). Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo 2871127 1 08 zo dňa 26.11.2014 obsahuje označenie zmluvných strán, tak, že na strane veriteľa je uvedený žalovaný a ako dlžník je uvádzaná žalobkyňa označená menom a priezviskom, dátumom narodenia, rodným číslo, a bydliskom. Podľa tejto zmluvy poskytol žalovaný žalobkyni spotrebiteľský účelový úver vo výške 7 000 Eur za dohodnutých zmluvných podmienok. Na strane 8/9 sa nachádza poznámka, že úver dlžníkovi ponúkol a sprostredkoval finančný agent J. Z. D., D. XX N.. Uzavretiu tejto zmluvy predchádzalo vyplnenie formulára žiadosti o spotrebiteľský úver na vybavenie domácnosti (čl. 7) zo dňa 21.11.2014, na ktorom formulári je ako dlžníčka uvedená žalobkyňa, obsahuje jej osobné údaje, názov zamestnávateľa, telefónne číslo, ale aj číslo účtu, rodné číslo a číslo občianskeho preukazu, vlastnoručný podpis žalobkyne a obchodnej zástupkyne s razítkom na meno K. J. Z. D. V. T. Q. písomne potvrdila (čl. 113), že nevydala a zodpovedná osoba nepodpísala potvrdenie o príjme pre zamestnancov (čl. 8) z 14.11.2014 a nevystavila ani výplatné pásky, ktoré ako pravé overila J. D.. Žalovaný začal vyzývať žalobkyňu na zaplatenie dlhu na úvere a napokon listom z 13.06.2017 (čl. 4) vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru s vyčíslením dlžnej čiastky vrátane príslušenstva na 5 831,69 Eur. Súd prvej inštancie konštatoval, že na Okresnom súde Bratislava II prebieha pod sp. zn. 6T/22/2018 trestné konanie voči obvinenej J. D. nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX N. za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona podľa obžaloby (čl. 100) na tom skutkovom základe,

že presne nezisteného dňa v novembri roku 2014 ako zamestnanec Prvej stavebnej sporiteľne, a. s. na pozícii viazaný finančný agent bez vedomia S. K. uzavrela zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 2871127 1 08 predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 7 000 Eur a zmluvu o stavebnom sporení č. 2871137706 a prostredníctvom služby PSS vykonala prevod finančných prostriedkov na účet v OTP banka Slovensko, a. s., disponentom ktorého bola obvinená. Podľa oznámenia konajúceho súdu (č. I. 137) bolo pojednávanie vo veci dňa 25.10.2018 odročené na neurčito pre neprítomnosť obžalovanej. Z vyšetrovacieho spisu možno zistiť, že J. D. sa pri výsluchu (č. I. 8-23) na polícii dňa 30.01.2018 doznala ku skutku, z ktorého bola obvinená a k veci viac odmietla vypovedať. J. D. je však trestne stíhaná aj za prečin neoprávneného nakladania s osobnými údajmi žalobkyne na základe obžaloby OP Levice (č. I. 44), ktorá vec bola postúpená na Okresný súd Bratislava II pod sp. z n. 6T/9/2018 a spojená je s vecou 6T/22/2018. Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Kežmarok 30.03.2017 sp. zn. 7T/3/2017 bola J. D. odsúdená za zločin úverového podvodu za to, že bez súhlasu a vedomia X.. Q. K. a S. K. v ich mene požiadala nebankovú spoločnosť o poskytnutie úveru 16 000 Eur. Súd prvej inštancie poukázal na to, že v žalobe sa žalobkyňa domáha určenia "neplatnosti právneho úkonu" - zmluvy o spotrebiteľskom úvere a stavebnom sporení, pričom zastal názor, že takáto formulácia petitu nie je prekážkou aby súd z obsahu žaloby na začatie konania bez akýchkoľvek pochybností mal za to, že žalobkyňa sa domáha určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o stavebnom sporení. Prvoinštančný súd uviedol, že ustanovenie § 132 CSP žalobcovi neukladá formulovať petit rozsudku, ale iba to, aby zo žaloby na začatie konania bolo zjavné, čoho sa žalobca domáha. Stačí určite a zrozumiteľne označiť spôsob určenia právneho vzťahu, práva alebo povinnosti, ktorá má byť rozhodnutím súdu uložená žalovanému. Podľa obsahu žalobného návrhu v predmetnej veci vyplýva žalobkyňa čoho a na akom skutkovom základe sa domáha, keďže sa domáha neplatnosti podľa § 39 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 137 písm. c/ CSP. Konštatoval, že v danom prípade sa žalobkyňa nedomáha určenia právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d/ CSP, t. j. určenia právnej skutočnosti vyplývajúcej z osobitného právneho predpisu, ako to tvrdí žalovaný, pričom žalovaný ani nešpecifikoval, o ktorý osobitný predpis ide. Zrejme je, že žalobkyňa sa určovacou žalobou domáha neplatnosti (spotrebiteľskej) zmluvy, keď tvrdí, že takúto zmluvu ona nepodpísala. Z predloženej zmluvy je možné ustáliť, že účastníci uzatvorili individuálne špecifikovanú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobkyňi úver. I keď napadnutou zmluvou mal byť poskytnutý spotrebiteľský úver, jej neplatnosti sa žalobkyňa nedomáha z dôvodov absencie náležitostí, ktoré obligatórne musí spotrebiteľská zmluva obsahovať v zmysle osobitných predpisov (zák. č. 129/2010 Z. z.), ale z dôvodu, že nespĺňa náležitosti vzniku zmluvy v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktorý v § 37 ods. 1 pozitívne vymedzuje podmienky, za ktorých sa právny úkon považuje za platný a nesplnenie týchto náležitostí § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka má za následok neplatnosť právneho úkonu. V danom prípade je právny úkon neplatný pre absenciu predovšetkým vôle žalobkyne takúto zmluvu uzavrieť. Právnym následkom vadnosti právneho úkonu je jeho absolútna neplatnosť. Keďže žalobkyňa tvrdí, že zmluvu nepodpísala, zmluva nemohla byť platne uzavretá a teda nemohli nastať právne účinky zmluvy, ktoré účastníci zmluvy chceli ňou vyvolať. Súd prvej inštancie skúmal, či žalobkyňa má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti daných zmlúv v zmysle § 137 písm. c) CSP. Dospel k záveru, že žalobkyňa preukázala naliehavý právny záujem na určení neplatnosti predmetných zmlúv. Súdna prax za určovaciu žalobu považuje aj žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva pre žalobkyňu povinnosť voči žalovanému zaplatiť finančné prostriedky, ktorých vrátenia sa žalovaný od nej domáha. Žalovaný vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru listom 13.06.2017 (čl. 4) vo výške 5 831, 69 Eur pod hrozbou vymáhania súdnou cestou resp. exekúciou či postúpením pohľadávky. Predtým sa žalovaný domáhal zaplataenia dlžných splátok písomne (čl. 6). Po vyhlásení okamžitej splatnosti úveru tak mohol žalovaný uplatniť voči žalobkyňi svoje vynútiteľné právo spôsobom, ktorý by si zvolil. Bez tohto určenia by bolo právo žalobkyne ohrozené, čiže naliehavý právny záujem existuje od počiatku až do rozhodnutia súdu (§ 217 ods. 1 CSP). Žalovaný síce v písomnej odpovedi 19.09.2017 (čl. 56) žalobkyňi oznámil, že nakoľko prebieha trestné konanie a aj dané konanie pred súdom pozastavuje akékoľvek ďalšie vymáhanie pohľadávky, na druhej strane však žalobkyňa ostáva v právnej neistote stále, pretože žalovaný svoje právo na plnenie môže naďalej kedykoľvek uplatniť. Vykonaným dokazovaním súd dospel k tomu právnenému záveru, že zmluvy o stavebnom sporení číslo 2871137706 zo dňa 06.11.2014 a o spotrebiteľskom úvere číslo 287137108 z 26.11.2014 sú neplatné. Tvrdeniu žalobkyne, že tieto zmluvy nepodpísala, a teda neuzavrela, nasvedčuje vyjadrenie žalovaného v liste zo dňa 21.08.2015 (čl. 19) adresované OR PZ Levice, v ktorom uvádza, že má informácie o ďalších dvoch obdobných praktikách obchodnej zástupkyne J. D. a mal podozrenie, že ide o obdobný prípad, preto upozornil dotknutých občanov. V liste zaslanom právnej zástupkyňi žalobkyne 19.09.2017 (čl. 56) žalovaný uviedol, že až 30.08.2017 obdržal ako poškodená strana predvolanie na pojednávanie

súdu vo veci prečinu neoprávneného nakladania s osobnými údajmi. Ďalej, zamestnávateľ žalobkyne v písomnom potvrdení z 25.01.2018 (čl. 113) poprel, že by vystavil potvrdenia o príjme žalobkyne, ktorými mala žalobkyňa preukázať veriteľovi svoje finančné pomery a ktorých pravosť overovala K. D.. Berúc do úvahy uvedené zistenia, podľa súdu prvej inštancie je ďalším a najpodstatnejším dôkazom o protiprávnom konaní K. D. jej priznanie sa pred vyšetrovateľom (ČVS: ORP-475/4-VYS-B2-2016). Pri výsluchu dňa 30.01.2018 doznela, že konanie dávané je za vinu je pravda, skutok sa stal ako je v uznesení uvedené a svoje konanie ľutuje, a odmietla sa viac k veci vyjadrovať. V súčasnosti sa na Okresnom súde Bratislava II vedie trestné konanie voči K. D. pre prečin podvodu pod sp. zn. 6T/22/2018. Podľa obžaloby (čl. 100) z 28.05.2018 číslo 2Pv 452/16/1102-29 zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, K. D. uzavrela predmetné zmluvy bez vedomia žalobkyne a záver, že spáchala trestný čin podvodu je dôvodný. Vo veci sa viedlo skrátené vyšetrovanie. Ďalej uviedol, že nie je bezvýznamné, že K. D. bola právoplatným rozsudkom Okresného súdu Kežmarok 30.03.2017 sp. zn. 7T/3/2017 odsúdená za zločin podvodu v štádiu pokusu, spočívajúcom v tom, že bez súhlasu žalobkyne a jej manžela sa snažila vylákať od nebankovej spoločnosti úver vo výške 16 000 Eur. Z toho zrejme vyplýva, že K. D. poznala osobné údaje žalobkyne, ktoré zneužila pri uzatvorení napadnutej zmluvy. Žalovaný tvrdil, že zatiaľ nie je bez pochybnosti preukázané, že žalobkyňa nepodpísala úverovú zmluvu a doposiaľ svoje tvrdenie o opaku ničím nepreukázala. Svoje stanovisko zdôvodňoval tým, že v praxi sa stretávajú s prípadmi, keď klienti im predkladali sfaľšované podklady resp. pred súdom tvrdili, že zmluvu nepodpísali a nie je žiadny dôkaz o sfaľšovaní podpisu žalobkyne. Avšak nepreukázal ničím, že podpis žalobkyne je pravý. Všetky zistené skutočnosti vo vzájomných súvislostiach podľa názoru súdu však jednoznačne potvrdzujú tvrdenie žalobkyne, že sporné zmluvy ona neuzavrela, ale jej osobné údaje boli zneužitú K. D., ktorá sa k činu aj priznala. Trestné konanie síce nie je ešte právoplatne skončené, avšak jeho výsledok sa dá predpokladať, keď sa K. D. ku skutku priznala. Vyčkávaním skončenia trestného konania by sa konanie zbytočne predlžovalo, pretože stav trestného konania spolu s dôkazmi preukázanými v tomto konaní umožnili súdu vyhodnotiť skutkové zistenia a vo veci rozhodnúť. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa mala v konaní plný úspech, preto jej patrí nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % voči neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku podľa § 262 ods. 2 CSP.

2. Vyššie citovaný rozsudok včas podaným odvolaním napadol žalovaný domáhajúc sa, odvolací súd, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. d), e), f) a h) CSP, pretože - konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný predovšetkým namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo predčasné, nakoľko je nepochybné, že výsledok konania závisí od prejudiciálnej otázky, ktorú nebol oprávnený riešiť a vysporiadať sa s ňou v tomto konaní. Poukázal na skutočnosť, že K. D., ešte nebola za trestný čin podvodu právoplatne odsúdená, a tak v súlade s trestnoprávnou zásadou prezumpcie neviny je nutné považovať rozsudok okresného súdu za predčasný. Samotná skutočnosť, že K. D., sa priznala k spáchanému skutku, nesvedčí o jej vine alebo nevine. Záver, ktorý súd prvej inštancie označuje za najpodstatnejší dôkaz, je v tomto prípade možné považovať iba za dôkaz, a preukázanie pravdivosti uvedených tvrdení je v kompetencii orgánov činných v trestnom konaní resp. súdu v trestnom konaní. Ďalej uviedol, že súd prvej inštancie ho uznesením zo dňa 14.06.2018 sp. zn. 9Csp/187/2019 upovedomil o skutočnosti, že v zmysle § 162 ods. 1 písm. a) a § 162 ods. 2 CSP preruší konanie do právoplatného rozhodnutia súdu v trestnej veci vedenej proti K. D. na Okresnom súde Bratislava II s odôvodnením, že po právoplatne skončenom trestnom konaní bude celkom zrejmé, či je nárok žalobkyne dôvodný, pričom žalovaný s prerušením konania súhlasil. Aj na základe uvedeného zastal názor, že rozsudok je predčasný, pričom rozhodnutie vychádza z nesprávneho procesného postupu konajúceho súdu, ako aj je v rozpore so zásadou legitímneho očakávania. V súvislosti s písomným potvrdením zamestnávateľa žalobkyne zo dňa 25.01.2018, v ktorom poprel vystavenie potvrdenia o príjme žalobcu, ktoré bolo použité pre preukázanie jej finančných pomerov a ktorých pravosť overovala K. D., uviedol, že súd prvej inštancie predložené potvrdenie ďalej neskúmal, a to aj napriek skutočnosti, že žalovaný vo vyjadrení zo dňa 31.05.2018 spochybnil uvedený dôkaz, predovšetkým s ohľadom na jeho prax, kedy sú žalovanému často predkladané sfaľšované doklady za účelom získania finančných prostriedkov. Tiež poukázal na skutočnosť, že vo svojom vyjadrení poukazoval na to, že žalobkyňa nepredložila súdu žiaden relevantný dôkaz, čím mal za to, že v tomto konaní zatiaľ neuniesla dôkazné bremeno a tiež navrhol ako dôkaz vykonať písomoznalecký posudok, avšak sa s týmito skutočnosťami

súd prvej inštancie vôbec nevysporiadal. Zdôraznil, že v danom prípade je dôkazné bremeno na strane žalobkyne. V súvislosti s uvedeným poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.06.2013 sp. zn. 2Cdo/256/2012 a na uznesenie zo dňa 24.06.2010 sp. zn. 5Obo/52/2010. Záverom namietal, že odôvodnenie rozsudku je nepresvedčivé, pretože tvrdenia súdu prvej inštancie prekračujú jeho kompetencie v tomto konaní, s navrhnutými dôkazmi sa nevysporiadal dostačujúcim spôsobom.

3. Žalobkyňa vyjadrenie k odvolaniu nepodala.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods.1 CSP), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to dôležitý verejný záujem, s následným verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec vo veci samej správne právne posúdil. Odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky vykonaného dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobkyňou uplatneného nároku. Nakoľko odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci samej, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalovaného vo veci samej nenašiel dôvod, pre ktorý by sa odchyľil od právnych záverov súdu prvej inštancie.

8. Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že predmetom konania je žaloba doručená súdu prvej inštancie dňa 10.07.2017 určenia neplatnosti zmluvy o stavebnom sporení č. 2871137706 zo dňa 06.11.2014 a zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 2871137108 zo dňa 26.11.2014 sú neplatnými právnymi úkonmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka, na tom skutkovom základe, že žalobkyňa tieto zmluvy nepodpísala, nakoľko jej osobné údaje boli zneužitú, pričom tieto skutočnosti komunikovala žalovanému od roku 2015 a aj napriek tomu jej žalovaný zaslal oznámenie o vyhlásení mimoriadne splatnosti úveru, v ktorom od nej žiadal zaplatenie sumy vo výške 5 831,69 Eur. Uviedla, že falzifikátom je potvrdenie o príjme, pretože obsahuje nepravdivé údaje; že výplatné pásky za mesiace 8/2014 až 10/2014 sú sfalšované, ako aj rozhodnutie Sociálnej poisťovne o výške starobného dôchodku. Uviedla, že bolo vznesené obvinenie proti osobe N.. J. D. za prečin neoprávneného nakladania s osobnými údajmi a následne bola podaná obžaloba pre pokračovací prečin neoprávneného nakladania s osobnými údajmi. K žalobe priložila fotokópiu oznámenia o mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 13.06.2017, oznámenie žalovaného o prijatí podania zo dňa 16.01.2017, poslednú výzvu na úhradu zo dňa 11.04.2017, fotokópiu žiadosti o spotrebiteľský úver č. 2871137108, potvrdenie o príjme pre zamestnancov zo dňa 14.11.2014, fotokópiu rozhodnutia Sociálnej poisťovne o priznaní starobného dôchodku zo dňa 24.03.2014, fotokópiu výplatných pásov 10/2014, 9/2014, 8/2014, 9/2014, fotokópiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 2871137108, zaslanie správy žalovaného OR PZ Levice zo dňa 21.08.2015, upovedomenie o vznesení obvinenia osobe N.. J. D. za prečin neoprávneného nakladania s osobnými údajmi podľa § 374 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, upovedomenie o podaní obžaloby na Okresný súd Levice pre pokračovací prečin neoprávneného nakladania s osobnými údajmi podľa § 374 ods. 1 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 122 ods. 10 Trestného zákona; stanovisko k zmluve o stavebnom sporení č. 28711377006 a k 2871137108 zo dňa 12.10.2015, splnomocnenie udelené právnej zástupkyňi,

predžalobná výzvy na upustenie od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti zo dňa 08.11.2016, stanovisko k poslednej výzve na úhradu zo dňa 11.04.2017.

9. Na základe výzvy súdu prvej inštancie bola konajúcemu súdu doručená obžaloba na obvinenú N.. J. D. (č. I. 44), pre zneužitie osobných údajov žalobkyne za účelom získania provízie tak, že bez súhlasu a vedomia žalobkyne uzatvorila v jej mene zmluvy č. 2871137706 a č. 2871137108.

10. Dňa 29.01.2018 bolo súdu prvej inštancie doručené vyjadrenie OR PZ Bratislava (č. I. 64), že je vedené trestné stíhanie pod ČVS: ORP-457/4-VYS-B2-2016 vo veci obvinenej N.. J. D. z úmyselného prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Na základe dopytu súdu uviedli, že písomoznaleckú expertízu neplánujú vykonať, pretože obvinenie je podložené inými dôkaznými prostriedkami.

11. Na pojednávaní dňa 02.02.2017 (č. I. 67) právna zástupkyňa navrhla zadováženie vyšetrovacích spisov a žalovaný navrhol zadováženie relevantných listinných dôkazov o tom, že žalobkyňa nepodpísala úverovú zmluvu.

12. Na základe dožiadania súdu prvej inštancie bol dňa 20.04.2018 doručený konajúcemu súdu rovnopis vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-457/4-VYS-B2-2016.

13. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 31.05.2018 (č. I. 99) namietal, že predloženie falšovania o príjme, ako aj rozhodnutia Sociálnej poisťovne, nie sú dôkazmi, že žalobkyňa zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 2871137108 zo dňa 26.11.2014 nepodpísala, pričom žalovaný žiadal, aby žalobca predložil relevantný dôkaz preukazujúci tvrdené skutočnosti, napr. písomoznalecký posudok.

14. Na č. I. 100 je v súdnom spise založená obžaloba č. 2 Pv 452/14/1102-29 zo dňa 28.05.2018 týkajúca sa obvinenej N.. J. D. a uzatvorenia zmlúv č. 28711377006 a č. 2871137108.

15. Dňa 14.06.2018 upovedomil súd prvej inštancie strany konania, že preruší konanie podľa 162 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku v spojení s § 162 ods. 2 CSP do právoplatného skončenia konania v trestnej veci vedenej proti J. D., proti ktorej Okresná prokuratúra Bratislava II podala obžalobu na Okresný súd Bratislava II a zároveň vyzval strany, aby sa k dôvodom prerušenia konania podľa § 162 ods. 2 CSP vyjadrili (č. I. 106, 107). Žalobkyňa cestou právnej zástupkyne uviedla, že s prerušením konania nesúhlasí, pretože z doterajšieho výsledku dokazovania (okrem iného aj z obsahu trestného spisu) je nepochybne preukázané, že zmluvu so žalovaným nepodpísala (č. I. 111). Žalovaný sa vyjadril, že k prerušeniu konania nemá námietky (č. I. 119).

16. Súd prvej inštancie vytyčil pojednávanie na 09.11.2018. Dňa 07.11.2018 (č. I. 125) žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, pričom súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti.

17. Dňa 09.11.2018 pojednával súd prvej inštancie v neprítomnosti žalovaného, vykonal dokazovanie okrem iného aj oboznámením uznesenia z 08.09.2017 z vyšetrovacieho spisu OR PZ Bratislava II, ČVS: ORP-457/4-VYS-B2-2016, uznesením z neho z 08.09.2017 a zápisnicou o výsluchu obvineného z 30.01.2018. Žalobkyňa nemala návrhy na doplnenie dokazovania, následne súd vyhlásil dokazovanie za skočené. Záverom právna zástupkyňa žalobkyne s poukazom na výsledky doteraz vykonaného dokazovania navrhla, aby súd podanej žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania, ako aj právneho zastúpenia. Nato súd prvej inštancie vyhlásil napadnutý rozsudok.

18. Súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel, nakoľko mal na základe vykonaného dokazovania preukázané, že žalobkyňa sporné zmluvy neuzatvorila. Vychádzal najmä z vyjadrenia žalovaného v liste zo dňa 21.08.2015 (čl. 19) adresované OR PZ Levice, v ktorom uviedol, že má informácie o ďalších dvoch obdobných praktikách obchodnej zástupkyne J. D. a mal podozrenie, že ide o obdobný prípad, preto upozornil dotknutých občanov. Z vyhlásenia zamestnávateľa žalobkyne z 25.01.2018 (čl. 113), v ktorom poprel, že by vystavil potvrdenia o príjme žalobkyne, ktorými mala žalobkyňa preukázať veriteľovi svoje finančné pomery a ktorých pravosť overovala K. D. a z priznania K. D. pred vyšetrovateľom (ČVS: ORP-475/4-VYS-B2-2016) pri výsluchu dňa 30.01.2018, že konanie dávané jej za vinu je pravda a skutok sa stal ako je v uznesení uvedené. Taktiež na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Kežmarok 30.03.2017 sp. zn. 7T/3/2017, ktorým K. D. bola

odsúdená za zločin podvodu v štádiu pokusu, spočívajúcom v tom, že bez súhlasu žalobkyne a jej manžela sa snažila vylákať od nebankovej spoločnosti úver vo výške 16 000 Eur.

19. Žalovaný v odvolaní namietal, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

20. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzený vadami konania, ktorými sú všetky vady s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 389 CSP, ktoré spočívajú v chybnom postupe súdu napr. pri dokazovaní (ak pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ustanoveniami), pri posudzovaní procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), v chybnom poučovaní účastníkov a v ďalších nedostatkoch jeho činnosti, ku ktorým došlo počas konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom tieto vady nie sú samy osebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušenia predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

21. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP, je potrebné uviesť, že súd pri vykonávaní dokazovania nie je viazaný návrhmi účastníkov a nemá povinnosť všetky navrhnuté dôkazy vykonať. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov nie je vadou spôsobujúcou účastníkovi odňatie možnosti konať pred súdom, pretože v zmysle ustanovenia § 185 ods. 1 CSP je vecou súdu, aby rozhodol, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná.

22. K nesprávnym skutkovým zisteniam odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 192 až § 194 CSP.

23. Nesprávnym právnym posúdením veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

24. V zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd jednou so všeobecných záruk spravodlivého prejednaní veci pred súdom je zásada „rovnosti zbraní“. Táto zásada zabezpečuje, aby v súdnom konaní mali jeho účastníci rovnaké postavenie. „Rovnosť zbraní“ spočívajúca v rovnakom postavení účastníkov súdneho konania sa prejavuje v procesnoprávnom postavení účastníkov konania, v spôsobe a rozsahu dokazovania a v iných oblastiach spojených so súdnym uplatňovaním práva. Zachovanie „rovnosti zbraní“ z pohľadu spôsobu a rozsahu vykonávaného dokazovania sa týka aj oprávnenia účastníkov konania navrhovať dôkazy. Možnosť navrhovania dôkazov je spojená s princípom dôkazného bremena, ktorého úspešnosť sa v súdnom spore viaže na schopnosť predložiť adekvátne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Výber dôkazných prostriedkov je na vôľu účastníka konania, no o tom, ktoré z navrhovaných dôkazov budú vykonané a ktoré nie, rozhoduje súd podľa svojej voľnej úvahy. Obsahom záruky na spravodlivý súdny proces z pohľadu oprávnenia navrhovať dôkazy je limitovanie tejto voľnej úvahy súdu. Týmto limitom je požiadavka, aby nevykonanie navrhnutých dôkazov alebo vykonanie iných dôkazov nepostavilo účastníka konania do jasne nevýhodnejšej pozície v porovnaní s jeho odporcom v súdnom spore (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Feldbrugge

c. Holandsko z roku 1986). V súvislosti s rozhodnutím súdu, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná a ktoré nie, to teda znamená, že účastník konania nesmie byť týmto rozhodnutím znevýhodnený oproti druhému účastníkovi. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky nevykonanie účastníkom navrhnutého dôkazu môže byť porušením základného práva na spravodlivé súdne konanie dokonca aj bez priamej spojitosti s porušením zásady „rovnosti zbraní“. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze z 26. januára 2010 sp. zn. III. ÚS 332/09 vyslovil názor, že nevykonanie navrhovaného dôkazu, ak tento mohol mať vplyv na posúdenie skutkového stavu, ktorý z doteraz vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť, je porušením práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

25. Odvolateľ namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie záviselo od otázky, ktorú nie je oprávnený riešiť v tomto konaní, nakoľko p. K. D. nebola právoplatne odsúdená, je rozhodnutie súdu prvej inštancie predčasné a hoci súd prvej inštancie strany konania upovedomil o skutočnosti, že v zmysle § 162 ods. 1 písm. a) a § 162 ods. 2 CSP preruší konanie do právoplatného rozhodnutia súdu v trestnej veci vedenej proti K. D. na Okresnom súde Bratislava I, s čím žalovaný vyjadril súhlas, súd prvej inštancie konanie neprerušil, pričom žalovaný zastal názor, že išlo nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie a rozhodnutie je tak rozpore so zásadou legitímneho očakávania.

26. Reagujúc na odvolacie dôvody žalovaného, bolo úlohou odvolacieho súdu posúdiť, či rozhodnutie súdu prvej inštancie záviselo od otázky, ktorú nebol oprávnený riešiť a z tohto dôvodu bolo potrebné obligatórne prerušiť konanie podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP a či nevykonanie znaleckého dokazovania malo za následok nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutočností a mohlo dôjsť k znevýhodneniu žalovaného.

27. Podstatnou otázkou, ktorú riešil súd prvej inštancie bolo posúdenie, či boli zmluvy 28711377006 a č. 2871137108 uzatvorené platne, teda či zmluvy boli podpísané žalobkyňou. Žalobkyňa za účelom preukázania svojich tvrdení predložila súdu prvej inštancie fotokópiu oznámenia o mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 13.06.2017, oznámenie žalovaného o prijatí podania zo dňa 16.01.2017, poslednú výzvu na úhradu zo dňa 11.04.2017, fotokópiu žiadosti o spotrebiteľský úver č. 2871137108, potvrdenie o príjme pre zamestnancov zo dňa 14.11.2014, fotokópiu rozhodnutia Sociálnej poisťovne o priznaní starobného dôchodku zo dňa 24.03.2014, fotokópiu výplatných pásov 10/2014, 9/2014, 8/2014, 9/2014, fotokópiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 2871137108, zaslanie správy žalovaného OR PZ Levice zo dňa 21.08.2015, upovedomenie o vznesení obvinenia osobe N. J. D. za prečin neoprávneného nakladania s osobnými údajmi podľa § 374 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, upovedomenie o podaní obžaloby na Okresný súd Levice pre pokračovací prečin neoprávneného nakladania s osobnými údajmi podľa § 374 ods. 1 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 122 ods. 10 Trestného zákona; stanovisko k zmluve o stavebnom sporení č. 28711377006 a k 2871137108 zo dňa 12.10.2015, vyjadrenie obce zo dňa 21.05.2018, že potvrdenie o príjmoch žalobkyne obec T. Q. nevypisovala a výplatné pásky za 08/2014, 9/2014 a 10/2014 overené p. D. nezodpovedajú skutočným príjmom, súd prvej inštancie zistil, že na Okresný súd Bratislava II bola podaná obžaloba (č. I. 100) proti obvinenej p. K. D. nakoľko zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že v novembri 2014....obvinená K. D. ... na pozícii finančný agent bez vedomia S. K. uzavrela zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 2871137108, predmetom ktorej malo byť poskytnutie úveru vo výške 7 000 Eur a zmluvu o stavebnom sporení č. 2871137706 ... teda je odôvodnený záver, že obvinená na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spáchala škodu väčšieho rozsahu čím mala spáchať prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, pričom sa p. D. sama ku skutku tak ako bol opísaný v uznesení o vznesení obvinenia priznala (č. I. 1 a 23 vyšetrovacieho spisu ORP-475/4-VYS-B2-2016).

28. Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie nemôže posudzovať pravdivosť priznania, pretože preukázanie pravdivosti uvedených tvrdení je v kompetencii orgánov činných v trestnom konaní resp. súdu v trestnom konaní.

29. V súvislosti s uvedeným odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že dokazovanie je zákonom upravený postup súdu, ako aj účastníkov konania, na základe ktorého súd získava pre rozhodnutie podstatné skutkové poznatky o veci, ktorá je predmetom konania. Dôkaz listinou sa vykoná tak, že súd listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah (§ 204 CSP).

30. Súd prvej inštancie v danej veci vykonal dokazovanie oboznámením nasledovných listín: Oznámenie čl. 4, vyjadrenie čl. 5, posledná výzva čl. 6, žiadosť o spotrebiteľský úver čl. 7, potvrdenie o príjme pre zamestnancov čl. 8, Rozhodnutie čl. 9, Výplatné pásky čl. 10 - 13, Zmluva o spotreb. úvere čl. 14, správa čl. 19, Upovedomenie čl. 20, Oznámenie čl. 21, vyjadrenie žalobkyne čl. 22, predžalobná výzva čl. 26, žiadosť čl. 27, vyjadrenie žalovaného čl. 32, Obžaloba čl. 44, čl. 53 - oznámenie, čl. 56 - odpoveď, čl. 64 - oznámenie, Rozhodnutie čl. 89, vyjadrenie žalovaného čl. 99, Obžaloba čl. 100, ďalej sa oboznamuje Uznesenie z 08.09.2017 z vyšetrovacieho spisu OR PZ Bratislava II, ČVS:ORP-457/4-VYS-B2-2016, Uznesenie z neho z 08.09.2017, Zápisnica o vyluchu obvineného z 30.01.2018.

31. Predmet dokazovania v trestnom konaní je zásadne iný, ako v civilnom sporovom konaní. V trestnom konaní sú predmetom dokazovania všetky skutočnosti, ktoré sú dôležité pre rozhodnutie vo veci samej, avšak ide o skutočnosti významné z hľadiska trestného práva (hmotného aj procesného), ako napríklad, či sa stal skutok a či je trestným činom, kto tento skutok spáchal a prečo, za akých okolností a z akých príčin bol trestný čin spáchaný, príčinná súvislosť, následky činu a rozsah spôsobenej škody, všetky okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatela, forma zavinenia, okolnosti, ktoré viedli k trestnej činnosti a umožnili jej spáchanie, atď. Predmetom dokazovania v civilnom sporovom konaní sú tvrdenia účastníkov o skutočnostiach, ktoré sú pre rozhodnutie súdu dôležité, ale zatiaľ zostali pochybné, sporné. (Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Obdo 44/2010).

32. Výsledky dokazovania v trestnom konaní v podobe konkrétnych dôkazných prostriedkov je možné použiť v civilnom konaní.

33. V odvolaní žalovaný uviedol, že nerozporuje skutočnosti známe okresnému súdu z vyššie uvedeného vyšetrovacieho spisu. Z opatrnosti však spochybňoval vyhlásenie obce, ktorá uviedla, že potvrdenie o príjmoch nevystavila, nakoľko sa žalovaný v praxi stretáva s prípadmi, kedy samotní dlžníci predkladajú falošné dokumenty za účelom získania úveru, pričom výslovne uviedol, že sa v danej veci nemusí jednať o uvedený prípad a za účelom overenia pravosti podpisu na sporných zmluvách navrhol vykonať písomznamecké dokazovanie, odvolací súd je toho názoru, že relevantným spôsobom nespochybnil súdom vykonané dokazovanie (oboznámenie priznania p. D.).

34. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie a ako dôkaz v civilnom konaní použil výsledky dokazovania v trestnom konaní, bez toho aby trestné konanie bolo právoplatne skončené, odvolací súd je toho názoru, že nebolo potrebné konanie pred súdom prvej inštancie prerušiť do skončenia trestného konania, pretože z vykonaného dokazovania v civilnom konaní bolo dostatočne preukázané, že žalobkyňa sporné zmluvy nepodpísala.

35. Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

36. Podľa 150 ods. 1, 2 CSP, (1) strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. (2) Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

37. Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP, (1) Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. (2) Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

38. Odvolací súd pripomína, že Civilný sporový poriadok zakotvuje povinnosť strán sporu označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení s tým, že súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Tento princíp je vyjadrením nezávislého postavenia súdu pri hodnotení dôkazov, ktoré vykonal, vrátane nezávislého rozhodovania o tom, ktoré dôkazy vykoná. Preto nevykonanie účastníkom navrhnutých dôkazov nemožno kvalifikovať ako odňatie práva konať pred súdom. O takýto stav by išlo vtedy, ak by súd svojím procesným postupom odňal účastníkovi možnosť navrhnúť vykonanie dôkazov, čo sa však v predmetnom prípade nestalo. Pokiaľ súd na procesné úkony účastníka konania reaguje primeraným, zrozumiteľným spôsobom, v súlade s platným procesným poriadkom a nevykonanie dôkazov odôvodní ústavne akceptovateľným spôsobom, nemožno jeho postup, spočívajúci v nevykonaní navrhovaných dôkazov, hodnotiť ako odňatie práva konať pred súdom. (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 14/2012).

39. Ust. § 220 ods. 2 veta druhá CSP, kladie súdu v odôvodnení svojho rozhodnutia uviesť prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Hoci súd prvej inštancie v danej právnej veci výslovne neuviedol, že žalovaný navrhoval vykonať znalecké dokazovanie za účelom preukázania pravosti podpisu žalobkyne na sporných zmluvách, ale uviedol, že „Všetky zistené skutočnosti vo vzájomných súvislostiach podľa názoru súdu však jednoznačne potvrdzujú tvrdenie žalobkyne, že sporné zmluvy ona neuzavrela, ale jej osobné údaje boli zneužitú K. D., ktorá sa k činu aj priznala.“ Vzhľadom na uvedené zhrnutie súdu prvej inštancie možno mať zato, že súd prvej inštancie bral do úvahy všetky vykonané dôkazy, ktoré dostatočne preukázali skutočnosť, že žalobkyňa sporné zmluvy nepodpísala a mal za to, že nie je potrebné vo veci vykonať ďalšie dokazovanie.

40. Taktiež odvolací súd dospel k záveru, že nevykonanie znaleckého dokazovania navrhnutého žalovaným nemalo za následok nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutočností, ani nedošlo k znevýhodneniu žalovanej strany, pretože tak ako bolo aj v trestnom konaní konštatované, znalecké dokazovanie nie je potrebné vykonávať, pretože skutočnosť, že žalovaná sporné zmluvy nepodpísala je možné preukázať inými skutočnosťami.

41. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil, keď v konaní bolo preukázané, že žalobkyňa sporné zmluvy nepodpísala.

42. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnej žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

43. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).